

ไโนนแฟลกเคลเลต (dinoflagellates) เป็นแพลงค์ตอนพิษที่มีความล้าศั้นมาก กดูเหมือน ซึ่งมีบทบาทเกี่ยวกับผลผลิตชั้นปฐมภูมิ (primary production) และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านสิ่งแวดล้อม มักพบอยู่เลื่อมๆ ว่า ไโนนแฟลกเคลเลตหลายล้าน (genera) เป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดปรากฏการณ์ "รีปคลาวด์" หรือ red tide ในทะเล (สืคฯ วจครด๖, 2525) ปรากฏการณ์นี้เกิดจากการที่แพลงค์ตอนพิษมีการเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ในช่วงระยะเวลาอันสั้น (phytoplankton bloom) ทำให้น้ำทะเลเป็นสีแดง เช่น สีแดง เขียว เหลือง น้ำเงิน หรือสีอื่นๆ แล้วแต่ของประกอบของแพลงค์ตอนพิษที่อยู่ในน้ำนั้น (ลุ่มสี ลุ่วภพนร, 2524) การเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมากหมายของแพลงค์ตอนพิษเหล่านี้จะทำให้คุณภาพของน้ำเสื่อมโทรม และเป็นสาเหตุที่ทำให้สัตว์ทะเล เช่น ปลา และสตัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง อ่อนตัว เนื่องจากสารพิษที่มีอยู่ในตัวสัตว์ต่างๆ เช่น หอย และปลา ซึ่งเมื่อมีสูญเสียอย่างมากจะเป็นภัยต่อสัตว์อื่นๆ ตามไปด้วย อาจเป็นจำนวนมาก หรือลบหนีไปจากบริเวณนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากพิษที่แพลงค์ตอนพิษเหล่านี้สร้างขึ้นหรือเกิดจากการขยายตัวของเชื้อในน้ำ นอกจานี้หากไโนนแฟลกเคลเลตที่ทำให้เกิดพิษ อาจนำไปสู่สมองอุดตันในสัตว์ต่างๆ เช่น หอย และปลา ซึ่งเมื่อมีสูญเสียอย่างมากจะเป็นภัยต่อสัตว์อื่นๆ ตามไปด้วย (เกรทสกัด ปะยางกฤษณะ และสุกันธิชัย, 2525)

ไโนนแฟลกเคลเลตที่ทำให้เกิดพิษ มีอยู่หลายชนิด เช่น *Amphidinium klebsii*, *Dinophysis acuminata*, *Dinophysis fortii*, *Protogonyaulax tamarensis* และ *Pyrodinium bahamense var. compressa* เป็นต้น ดูที่เกิดจากไโนนแฟลกเคลเลตเหล่านี้จะเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพิษอันพากเพียร (Paralytic Shellfish Poisoning = PSP) หรืออาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาการท้องร้าว (Diarrhetic Shellfish Poisoning = DSP) (Prakash, 1963 ; Yasumoto et. al., 1980 และ Yasumoto et. al., 1981) ซึ่งลักษณะที่เกิดจากไโนนแฟลกเคลเลตนี้จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและอนามัยของผู้บริโภคหรืออาจทำให้เป็นอันตรายจนเสียชีวิตได้ และยังอาจมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมอื่นๆ ได้แก่ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การล่าสัตว์น้ำ อันจะส่งผลเสียอุตสาหกรรมต่างๆ เช่นระบบน้ำ โดยล้วนรวม

จากบทบาทของไคโนนแฟลกเคลล็อกในทะเลมีอยู่มากตั้งแต่ล้ำ表ในตอนต้น การศึกษาในครั้งนี้จึงได้เลือกศึกษาในกลุ่มที่มีความสำคัญ และมีหัวหนอยู่เลื่อนๆ ในหัวอย่างน้ำทะเล เช่น ไดแก่ไคโนนแฟลกเคลล็อกที่อยู่ในครอบครัว *Dinophysiaceae*, *Gonyaulacaceae* และ *Peridiniaceae* โดยศึกษาปัจจัยและกระบวนการขยายของไคโนนแฟลกเคลล็อกเหล่านี้ ในแต่ละครอบครัว เพื่อเป็นประโยชน์มูลฐานในการศึกษาเรื่องราวนี้ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

วัตถุประสงค์

- เพื่อจำแนกชั้นและศึกษาการขยายของไคโนนแฟลกเคลล็อกในครอบครัว *Dinophysiaceae*, *Gonyaulacaceae* และ *Peridiniaceae* ในอ่าวไทย
- เพื่อศึกษาสักษณะสำคัญของไคโนนแฟลกเคลล็อกแต่ละชั้นในแต่ละครอบครัว เพื่อนำไปใช้ในการจำแนกทางอนุกรมวิธาน
- สร้างค่าตุณแย (Keys) เพื่อใช้ในการจำแนกชั้นและการอนุกรมวิธานของไคโนนแฟลกเคลล็อกเหล่านี้ในแต่ละครอบครัว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้จะนำไปให้ทราบชั้นและกระบวนการขยายของไคโนนแฟลกเคลล็อกในครอบครัว *Dinophysiaceae*, *Gonyaulacaceae* และ *Peridiniaceae* ในอ่าวไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การศึกษาในด้านนี้ ที่เกี่ยวกับไคโนนแฟลกเคลล็อกเหล่านี้ด้วย เพราะว่าการศึกษาเรื่องราวนี้เกี่ยวกับไคโนนแฟลกเคลล็อกในน้ำทะเลไทยยังมีอยู่น้อย ตั้งแต่การศึกษาครั้งนี้สังค์สิ้นมาจนถึงปัจจุบันยังคงไม่มีรายงานต่อไปได้เป็นอย่างต่อไป

การสรุปและอภิปราย

สักษณะทั่วไปของไคโนนแฟลกเคลล็อก

การศึกษาอนุกรมวิธานของไคโนนแฟลกเคลล็อก บางคนได้สรุปเป็นแพลงค์ต้อนสัตว์ (Barnes, 1981) แต่ในที่นี้จะสรุปได้ไคโนนแฟลกเคลล็อกเป็นแพลงค์ต้อนพิเศษ เนื่องจากมีต่อสักษณะที่มีร่องคัวตุ่นซ้ำ chlorophyll *a*, chlorophyll *c*, β-carotene และ xanthophyll peridinin หรือ fucoxanthin อยู่ตัวเดียว อาหารล่าสุดมักอยู่ในรูปของแป้ง

และน้ำมัน มักอยู่เป็นเยลล์ เตียร์ หรืออาจต่อกันเป็นลักษณะ flagella ปุ่บในการเคลื่อนที่ สามารถพบรากไว้ไปทั้งในน้ำสีตื้น น้ำกร่อย และน้ำทะเล มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อในเวลาริยาของสัตว์น้ำตัวล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการเพิ่มความชื้นอุ่นอย่างมากภายในช่วงเวลาสั้น (Horiguchi, 1983)

การสืบพันธุ์มีได้ทั้งการสืบพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศ (asexual reproduction) และการสืบพันธุ์แบบออาศัยเพศ (sexual reproduction)

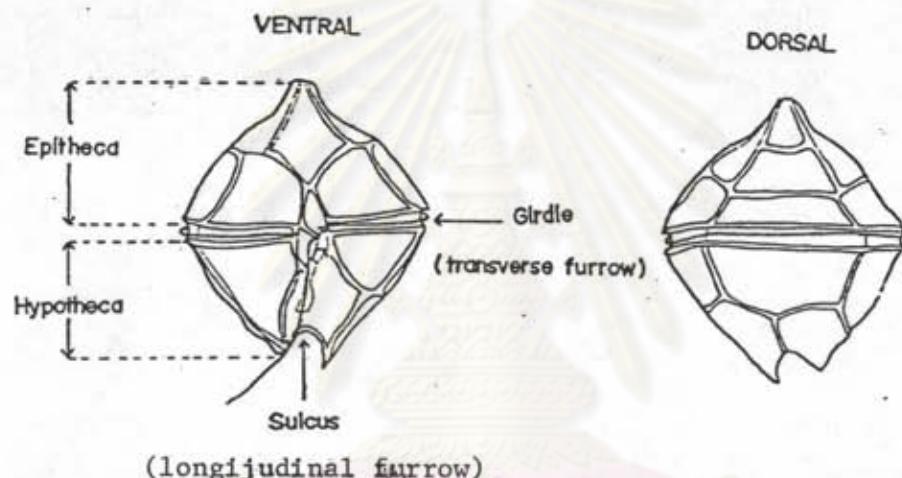
การสืบพันธุ์แบบไม่ออาศัยเพศอาจเกิดขึ้นได้ 3 รูป ศิลป์ การแบ่งเยลล์ออกเป็นสองส่วน (binary fission) การสร้างซูโอล์ปอร์ (zoospore) และการสร้างอะพลาโนสปอร์ (aplanospore) ส่วนการสืบพันธุ์แบบออาศัยเพศของไടโนแฟลกเซลเลตเท่าที่ได้มีการศึกษาพบว่า เป็นแบบ haplontic ก้าวศิลป์ในระบบที่เป็นเยลล์ปกติซึ่งไม่ได้ทำหน้าที่สืบพันธุ์ จะมีโครโนโซมเป็นแบบ haploid และในบางครั้งมีเยลล์ 2 เยลล์ซึ่งก้าวผลลัมกันเป็นเนื้อเดียวเรียกว่า ไซโอกต (Zygote) จะมีโครโนโซมเป็น diploid หลังจากการสืบพันธุ์แบบออาศัยเพศนี้แล้ว บางครั้งอาจเข้าสู่ระบบที่เป็น cyst form ซึ่งจะคงตัวลงสู่ทันท้องทะเล ต่อเมื่อมีสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมสิ่งจะเปลี่ยนจาก cyst form ไปเป็นเยลล์ที่สามารถเคลื่อนที่ได้ต่อไป (Dodge, 1982 ; Pfiester and Anderson, 1985)

การกินอาหารของไടโนแฟลกเซลเลตมีทั้งพากก์พากก์สำหรับกินอาหารเองได้ (autotrophic หรือ holophytic) และไม่สำหรับกินอาหารเองได้ (heterotrophic หรือ holozoic) (Wood, 1954) สำหรับพากก์ที่ไม่สำหรับกินอาหารเองได้ ได้แก่พากก์ที่ไม่มีรังคสีตุอยู่ภายนอกเยลล์ เช่นในสกุล *Protoperidinium* Berg. เป็นต้น อย่างไรก็ตามการกินอาหารของพากก์ยังไม่ค่อยมีการศึกษากันมากนัก จากการศึกษาของ Gaines และ Taylor (1984) พบว่า ใน *Protoperidinium conicum* Gran. Balech. กับ *P. depressum* Bailey. Balech. สำหรับกินอาหารโดยใช้การบดอย่างล้ำกายนอกเยลล์ได้ (extracellular digestion)

สกุลหนึ่ง ๆ ไบของเยลล์ไടโนแฟลกเซลเลต

ไടโนแฟลกเซลเลตแบ่งออกได้เป็น 2 พากศิลป์ พากก์ที่ไม่เป็นสีตุ (unarmoured หรือ naked dinoflagellate) กับพากก์ที่เป็นสีตุ (armoured หรือ thecate dinoflagellate)

ซึ่งเป็นลักษณะที่มีอยู่นี้เป็นลักษณะพิเศษของกลุ่มล้อเลด และจะเป็นแผ่นหรือหางต่อมา แต่ละแผ่นเรียกว่า plate สำหรับของไคโนแฟลกเคลลจะแบ่งออกเป็นส่วนล่างส่วนบนได้แก่ epicone หรือ epitheca และส่วนล่างได้แก่ hypocone หรือ hypotheca โดยมี transverse furrow เป็นร่องที่กั้นระหว่างแบ่งสำหรับออกจากกันเป็น 2 ส่วน ที่ hypotheca จะมี longitudinal furrow อยู่ทางด้านล่าง (ventral) และมักจะเป็นแนวมุมจากกับ transverse furrow แต่ในไคโนแฟลกเคลลบางชนิดร่องนี้อาจพาดผ่านไปปัจจุบันของ epitheca ด้วยก็ได้และในร่องที่ส่องผ่านมี flagella อยู่ร่องจะหนึ่งเส้น เพื่อช่วยในการเคลื่อนที่ (ดูรูปที่ 1)

รูปที่ 1 แมลงสักษณะทั่ว ๆ ไปของเซลล์ไคโนแฟลกเคลลเลด
(ตัดแปลงมาจาก Tappan, 1980)

สักษณะลักษณะที่ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ของไคโนแฟลกเคลลเลด

การศึกษาเรียนรู้ของไคโนแฟลกเคลลเลดในระบบแรก ๆ ก่อนขึ้นสับลัน เมื่อจากนักอนุกรมวิธานบางคนที่สำคัญให้อยู่ในพวกเดียวกับสัตว์ บางคนที่สำคัญให้อยู่ในพวกเดียวกับพืช ผู้ที่สำคัญให้อยู่ในพวกเดียวกับสัตว์ซึ่งใช้หลักการศึกษาเรียนรู้ตาม International Code of Zoological Nomenclature ส่วนคนที่สำคัญให้อยู่ในพวกเดียวกับพืชที่ยกให้ใช้หลักการศึกษาเรียนรู้ตาม International Code of Botanical Nomenclature ที่ต่างกันออกไป โดยใช้ตาม International Code of Botanical Nomenclature

สักษณะที่ใช้ในการศึกษาเรียนรู้ของไคโนแฟลกเคลลเลด สำหรับพวกที่อยู่ในระบบต่อไปนี้คือ motile stage สังกะสีที่ใช้เป็นชั้นต้นแรกในการศึกษาเรียนรู้ การอธิบายเซลล์นั้น

มีเปลือกหุ้ม (thecate) หรือไม่มีเปลือกหุ้ม (naked) ถ้าเป็นเปลือกที่มีเปลือกหุ้มก็จะมีจำนวน
ของแผ่นเปลือก (plate) การเรียงตัวของ plate บนเปลือกเหล่านั้น และในส่วน
Protoperidinium Berg. บังใช้รูปร่างของ plate ในการจำแนกยังไงด้วย นอกจากนี้
ความหนา บาง และลักษณะของเปลือกที่หุ้มเปลือกถือว่ามีประโยชน์ในการจำแนกยังไงด้วย เช่นกัน
(Dodge, 1984)

การศึกษาทางด้านอนุกรมวิธานในปัจจุบันได้มีการนำเอากล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน
แบบส่อง (Scanning Electron Microscope) มาช่วย ทำให้สามารถศึกษารายละเอียด
ของเปลือกได้ดีขึ้น และยังมีการศึกษาถึงทางด้านจำนวนโครงรูปไข่, พันธุกรรม, ขนาด,
คลื่นไฟฟ้า, ชีวะดิ, การเรืองแสง และสักษะของ cyst เพื่อนำมาประกอบในการจัด
อนุกรมวิธาน ทำให้การจัดอนุกรมวิธานของไนโตรফลอกเซลล์ลดลงบูรณาธิ��ัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าการจำแนกยังไงโดยไนโตรฟลอกเซลล์ให้ถูกต้อง เป็น
สิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อนอยู่บ้าง ประกอบกับไนโตรฟลอกเซลล์ส่วนใหญ่เป็นสิ่งมีชีวิตเปลือกเดียว ซึ่ง
สามารถมีรูปร่างแตกต่างกันได้หลายแบบ ทั้งนี้เพราะผลจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม
สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างของเปลือกเดียว ๆ ได้มากกว่าสิ่งมีชีวิตที่ประกอบกัน
หลายเปลือก (Wood, 1953) และจากความจริงที่ว่าสิ่งแวดล้อมนั้นจะเป็นตัวเปลือก phenotypes
และ genotypes เพื่อความอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตซึ่งหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของ
สิ่งแวดล้อมจะทำให้เกิดความแตกต่างกันในสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดยังได้ ดังการศึกษาของ Paulsen
(1949) และ Solum (1962) พบว่าไนโตรฟลอกเซลล์ในส่วน *Dinophysis* อาจมีรูปร่าง
ทางด้าน lateral view ซึ่งเป็นสักษะในการจำแนกยังไงกันอย่าง เห็นได้ชัด และ
Solum ยังพบว่า สัดส่วนของขนาดระหว่างความกว้างและความยาว บังต่างกันไปตามลักษณะที่
และฤทธิกาลลักษณะ ลักษณะที่จะเพาะเจี้ยงเปลือกของไนโตรฟลอกเซลล์ให้เหมือนกับสิ่งที่
อยู่ตามธรรมชาติในทะเลนั้นเป็นสิ่งที่ทำได้ยากมาก ดังนั้นเราคงไม่สามารถที่จะศึกษาผลกราฟ
อย่างแท้จริงของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อไนโตรฟลอกเซลล์เหล่านั้นได้ (Wood, 1953) อย่างไร
ก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ได้ใช้สักษะของความแตกต่างกันทาง ลักษณะของเปลือก เนื้อสักในการจำแนกยังไง
ของไนโตรฟลอกเซลล์เหล่านี้

การจำแนกหมวดหมู่ของไตโนนแฟลกเซลเลต

การจำแนกหมวดหมู่ของไตโนนแฟลกเซลเลตในทางพุกงค่าลัตต์ได้จัดให้อยู่ใน Phylum Pyrrhophyta หรือ Division Dinophyta ล้วนในทางสัตว์ค่าลัตต์ได้จัดให้อยู่ใน Order Dinoflagellida หรือ Dinoflagellata และในแต่ละ Phylum หรือ Order ปัจจุบัน
ออกเป็นล่องกลุ่ม ตามตำแหน่งของ flagella ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการจำแนกกลุ่มของไตโนนแฟลกเซลเลต

Class 1 (or Subdivision 1)	Class 2 (or Subdivision 2)	เอกสารอ้างอิง
Adiniferidea	Diniferidea	Lebour, 1925 ; Kofoid and Skogsberg, 1928; Wood, 1954
Desmokontae	Dinophyceae	Schiller, 1933, 1937
Desmophyceae	Dinophyceae	Taylor, 1976
Cryptophyceae	Dinophyceae	Thronsen, 1983

ต่อมา Parke และ Dixon (1976) และ Dodge (1982) ได้รวมทั้งล่องกลุ่มนี้
เป็นกลุ่มเดียวที่เรียกว่า กลุ่มของ Dinophyceae เมื่อจากพบว่าทั้งล่องกลุ่มนี้มีโครงสร้างโดย
ละเอียด (ultrastructure) ไม่แตกต่างกัน และในปี ก.ศ. 1984 Dodge ได้เพิ่มกลุ่มใหม่
ซึ่งเป็น intracellular parasite dinoflagellates เข้ามาอีกกลุ่มหนึ่งเรียกว่า กลุ่มของ
Syndiniophyceae ซึ่งนั้นการจำแนกหมวดหมู่ของไตโนนแฟลกเซลเลตในการศึกษาครั้นนี้
ซึ่งจำแนกตามการศึกษาของ Dodge (1984) ซึ่งจำแนกออกได้เป็นดังนี้

Phylum (or Division) Pyrrhophyta (or Dinophyta)

Class Dinophyceae Fritsch

Order Dinophysiales Lindemann

Family Dinophysiaceae Stein

Genus *Dinophysis* Ehrenberg

Synophysis Balech

Order Peridiniales Haeckel

Family Gonyaulacaceae Lindemann

Genus *Amphidoma* Stein

Gonyaulax Diesing

Protogonyaulax Taylor

Pyrodinium Plate

Family Peridiniaceae Ehrenberg

Genus *Boreadinium* Dodge and Hermes

Cachonina Loeblich

Diplopsalis Bergh

Diplopsalopsis Meunier

Dissodium Abé

Glenodinium Ehrenberg

Heterocapsa Stein

Oblea Balech

Peridinium Ehrenberg

Protoperidinium Bergh

Scrippsiella Balech

Zygamikodinium Loeblich and Loeblich

សោរជនទាំង ၇ បានឈរការណ៍ដែលត្រូវការពារក្នុងគ្រប់គ្រង Dinophysiaceae

សោរជនទាំង ၇ ត្រូវការពារក្នុងគ្រប់គ្រង Dinophysiaceae នៅពីផែលបេនការតាមខាង

epitheca มีขนาดเล็ก transverse furrow (cingulum หรือ girdle) โดยปกติจะอยู่ทางปลายด้านหน้า (anterior end) ของเยลล์ มีความยาวไม่เกินล้านเท่าของความกว้าง ณ thecal plate ขนาดใหญ่ 4 plates และขนาดเล็กอีกประมาณ 14 plates มักจะมี list หรือ wing ซึ่งมี rib หรือ spine เป็นโครงให้แข็งกว้าง บริเวณด้านหลังลักษณะมักจะเป็นแองห์หรือเป็นรูกลมกระดาษอยู่ทั่วไป

๔ สักษณะที่ ๔ ใบโขลงไตน์แพลกเคลตในครอบครัว Gonyaulacaceae

ใบโขลงแพลกเคลตในครอบครัวนี้ แต่เดิมถูกจัดรวมไว้ในครอบครัว Peridiniaceae โดย Lebour (1925) และ Wood (1954) สักษณะของใบโขลงแพลกเคลตในครอบครัว Gonyaulacaceae นี้ อาจมีรูปร่างแตกต่างกันได้หลายแบบ อาจจะมีรูปร่างกลม หรือเป็นรูปหلال เหลี่ยม หรือรีบowed บางส่วนมี horn หรือ spine ที่มีอยู่มา girdle มักจะอยู่บริเวณกลางเยลล์และมีการเคลื่อนที่ (displacement) บริเวณ longitudinal furrow หรือ sulcus มักจะเป็นชั้นไปปั้งล้ำของ epitheca จำนวนและการเรียงตัวของ plate อาจแตกต่างกันไป แต่โดยปกติมักจะมี antapical plate เพียง plate เดียวเท่านั้น บางส่วนอาจเรียงแลงได้และบางชนิดอาจลับร้างล่ารารักษาไว้ให้เกิดศีรษะได้

สักษณะที่ ๕ ใบโขลงไตน์แพลกเคลตในครอบครัว Peridiniaceae

สักษณะของใบโขลงแพลกเคลตในครอบครัวนี้มีรูปร่างแตกต่างกันได้หลายแบบ และมักจะมี horn เล็ก ๆ อยู่บน hypotheca girdle มักจะอยู่กลางเยลล์และมีการเคลื่อนที่ไม่เคลื่อนที่ก็ได้ ในเยลล์ที่เพิ่งแบ่งเปลี่ยนใหม่ ๆ จะมีเปสิออกุ้ม (theca) บาง แต่ต่อมานี้จะหายไปเป็นสิ่งเดียวกันนี้จะประกอบไปด้วย plate ที่มีรูปร่างต่าง ๆ กัน จำนวนและการเรียงตัวของ plate ที่จะแตกต่างกันออกไป โดยปกติ plate ที่อยู่บน epitheca จะมีจำนวนและการเรียงตัวแตกต่างกันได้มากกว่า plate บน hypotheca และบริเวณนี้ของเปสิออกุ้มอาจมีสักษณะเป็นแอง (areolae) หรือเป็นตุ่ม (papillae) หรือมีหนาม (spine) ที่มีอยู่มา หรืออาจมีรูพรุน (pores) อยู่ทั่วไป หรือในบางชนิดอาจมีผิวน้ำเรียนล้ำรับพวงที่อยู่ในทะเลและมีร่องคั่วตื้ออยู่เป็นจำนวนมาก และลักษณะคล้าย cyst ได้ โดยการทึบเปสิออกุ้มเก่าออกใหม่

การกระจายและปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายของไนโตรแฟลกเคลลเลต

เนื่องจากไนโตรแฟลกเคลลเลตส่วนใหญ่เป็นแพลงค์ตอนที่ยังไม่ถูกดูดซึมต่อการดำรงชีวิตของมันได้ อุบัติกรรมการกระจายของไนโตรแฟลกเคลลเลตอาจขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

๑. ความเค็ม ไนโตรแฟลกเคลลเลตบางชนิดเป็นพาก *euryhaline* ดังนั้นพากน้ำจืดสามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงของความเค็มในปัจจุบันได้ แต่ในไนโตรแฟลกเคลลเลตพากนั้น ๆ จะสามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงของความเค็มได้น้อยกว่า สารับไนโตรแฟลกเคลลเลตในครอบครัว *Peridiniaceae* หลายชนิด มีแนวโน้มที่จะกระชาบอยู่บริเวณชายฝั่งซึ่งมีความเค็มค่อนข้างต่ำ ส่วนไนโตรแฟลกเคลลเลตในครอบครัว *Gonyaulacaceae* มักกระชาบอยู่ในบริเวณที่เป็นทะเลเปิด ดังนั้นปริมาณส่วนของ cyst ระหว่างไนโตรแฟลกเคลลเลตในครอบครัว *Peridiniaceae* กับไนโตรแฟลกเคลลเลตในครอบครัว *Gonyaulacaceae* อาจจะมากไปยังน้ำเสีย เป็นสัญญาณรับความเค็มได้ (Tappan, 1980)

อุณหภูมิ ไนโตรแฟลกเคลลเลตส่วนใหญ่สามารถทนต่อการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิได้ในปัจจุบัน ดังนั้นจึงอาจพบไนโตรแฟลกเคลลเลตชนิดเดียวที่ทนกระชาบทอยู่ที่เขตร้อน เช่นเดียวกับเขตอบอุ่น และเขตหนาว อุบัติกรรมอุณหภูมิที่มีผลต่อประมาณของไนโตรแฟลกเคลลเลตที่ทนในแต่ละเขตได้ ดังเช่นใน *Dinophysis caudata* ซึ่งพบได้ทั่วไป แต่ในเขตหนาวและบริเวณใกล้เคียงรวมทั้งในเขตหนาวตัวอย่าง แต่ในเขตหนาวจะมีปริมาณไข่สูกสูงเท่ากับในเขตร้อน (Gessner, 1970) นอกจากนี้ Graham (1942) ยังได้สังเกตุพบว่า การกระจายของไนโตรแฟลกเคลลเลตสัมภันธ์กับอุณหภูมิของน้ำทะเล

ล่าอาหาร ไนโตรแฟลกเคลลเลตส่วนใหญ่สามารถปรับตัวให้กินต่อองค์ประกอบที่มีความเข้มข้นของล่าอาหารเป็น พอลิเมต หรือนิโตรเจน ตัว ๆ ได้ โดยทั่วไปไนโตรแฟลกเคลลเลตที่อยู่ในเขตหนาวมีความเข้มข้นของพอลิเมตต่ำ จะมีค่าตัวที่มีความแตกต่าง (diversity index) ต่ำ แต่มีปริมาณรวมในแต่ละชนิดน้อย (Tappan, 1980) จากการศึกษาในห้องปฏิบัติการของ Eppley และคณะ (1968) พบว่า การกระจายของไนโตรแฟลกเคลลเลตที่สังเคราะห์แสงได้และอยู่ตามบริเวณชายฝั่งมีการกระจายตามความลึกของกระชาบที่ในเขตโคเบกคลองกับ *Gonyaulax polyedra* แต่จากการศึกษาในธรรมชาติของ Reid และคณะ (1970)

พบร่องรอยของ *Gonyaulax polyedra* ในมีความสัมพันธ์กับไอโซไลต์ (isoline) ของในทะเล นอกจากนี้ Graham (1942) และ Wood (1954) พบร่องรอยของไคโนแฟลกเซลล์ในมีความสัมพันธ์กับในทะเลร่องฟอลส์เพทเลย

ปัจจัยทางภูมิภาค ไคโนแฟลกเซลล์พบข่ายนิตยกรรมภูมิภาคภายนอกโลก ล้วนที่เหลือมักจะถูกคำศัพด์การภูมิภาคโดย อุณหภูมิ, ความเรื้อน, ความสักของน้ำ และระบะไกล์ หรือไกลคลากษายังคงและ โดยทั่วไปในไคโนแฟลกเซลล์ในลักษณะ *Ceratium*, *Dinophysis*, *Gonyaulax*, *Peridioopsis*, *Prorocentrum* และ *Protoperidinium* หลายชนิดเป็น cosmopolitan แม้ว่าบางชนิดของลักษณะเหล่านี้จะมีการภูมิภาคอยู่แต่เฉพาะในเขตต้อนเท่านั้น และรูปร่างของไคโนแฟลกเซลล์ชนิดที่เป็น neritic species มักจะไม่มี wings หรือ horns ส่วนรับใน oceanic species จะมี horn ยาวยัง wings หรือ lists และโครงสร้างที่คล้ายชื่อชื่อเดียวกัน ซึ่งล้วนที่เป็นอุกมา เหล่านี้จะช่วยเพิ่มศักดิ์ในการดูดซึมน้ำอาหาร ต่างๆ หรืออาจป่วยในการลอดตัว แต่บางครั้งก็อาจพบปูนอยู่กับ neritic species ตัวบึงที่ตัวน้ำที่อ่อนน้อมกว่า ซึ่งมีลักษณะอยู่ในรูป cyst form ในชั้นเรียบและมีแนวโน้มในการภูมิภาคอยู่ในบริเวณที่มีน้ำตื้นแกรวยางฟางและในเขตที่มีแสงส่องมากกว่า ตัวบึงที่ต่อให้ cyst เหล่านั้นสามารถเครียดออกเป็นเซลล์ใหม่ได้ (Tappan, 1980)

การศึกษาทางด้านอนุกรมวิธานและการภูมิภาคของไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัว *Dinophysiaceae*, *Gonyaulacaceae* และ *Peridiniaceae* ในอ่าวไทย

การศึกษาทางด้านอนุกรมวิธานและการภูมิภาคของไคโนแฟลกเซลล์ทั้งสามครอบครัวนี้ ในอ่าวไทยมีอยู่น้อยมาก เท่าที่สำรวจเอกสารหนาแน่น Schmidt (1901) ได้รีเคราะห์นิตยกรรมของไคโนแฟลกเซลล์จากตัวอย่างที่เก็บจากอ่าวไทยตอนใน บริเวณเกาะช้าง จังหวัดตราด และรายงานผลเที่ยวที่ไคโนแฟลกเซลล์ไว้ 44 ชนิด เป็นไคโนแฟลกเซลล์ที่อยู่ในครอบครัว *Dinophysiaceae* 7 ชนิด ครอบครัว *Gonyaulacaceae* 3 ชนิด และครอบครัว *Peridiniaceae* 12 ชนิด สอดคล้องกับรัตน์ (2522) ได้ศึกษาแพลงก์ตอนที่บึงเวชฯ จังหวัดชลบุรี พบร่องรอยไคโนแฟลกเซลล์ในครอบครัว *Dinophysiaceae* 1 ชนิด

ครอบครัว Gonyaulacaceae 1 ชั้นดิน และครอบครัว Peridiniaceae 1 ชั้นดิน โอลิกา
บุญญาภิรัตน์ (2527) ได้ศึกษาความถูกถ่วงในรอบปีและองค์ประกอบของแพลงค์ตอนพืชใน
บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยาและบริเวณใกล้เคียง พบริโนแฟลกเคลล็อกในครอบครัว
Dinophysiaceae 2 ชั้นดิน และ มังคุดนา ภิรมย์นุ่ม (2528) ได้ศึกษาแพลงค์ตอนพืชใน
อ่าวไทยตอนใน พบริโนแฟลกเคลล็อกในครอบครัว Dinophysiaceae เพิบง 2 ชั้นดิน เช่น
เตียรุกิน ส้านรับไครโนแฟลกเคลล็อกในครอบครัว Gonyaulacaceae และ Peridiniaceae
ไม่ได้คำแนะนำอย่างใดไว้

คำศัพท์

Antapex	- ส่วนล่างสุดของ เขคล
Antapical	- มีความหมายเดียวกับคำว่า antapex
Apex	- ส่วนบนสุดของ เขคล
Apical	- มีความหมายเดียวกับคำว่า apex
Armoured	- เขคลซึ่งเป็นสิ่งหุ้มป้องกันจะเป็นเปลือกแข็งหรือค่อนข้างอ่อน แต่ล้วนมากจะเป็นเปลือกที่หนา
Cingulum	- มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า girdle
Cyst	- ระบบหักในวงจรชีวิตของไครโนแฟลกเคลล็อกบางชั้นดิน มัก จะเกิดขึ้นหลังจากมีการรวมตัวกันของ เขคลสีฟ้าฟ้า ผ่านช่อง cyst ซึ่งมักจะมีความหนามากกว่าหนึ่งอัน และอาจมีหนาม (spine) หรือรยางค์อื่น ๆ อุ่
Displaced	- สักษณะที่ปลายหักล่องต้านของ girdle ไม่มาบรรจบกัน
Epitheca	- ส่วนบนของ girdle ในไครโนแฟลกเคลล็อกที่มีเปลือกหุ้ม
Girdle	- ร่องตามยาวของหักที่โค้ง เป็นวงกลมรอบเขคล
Horn	- ส่วนที่ปีกออกไปของ apical หรือ antapical plates
Hypotheca	- ส่วนล่างของ girdle ในไครโนแฟลกเคลล็อกที่มีเปลือกหุ้ม
Intercalary band	- บริเวณที่อยู่ติดกับ suture ซึ่งอาจจะกว้างและเห็นได้ชัด
List	- ส่วนที่ปีกออกไปของ plate โดยปกติมักพบอยู่รอบ girdle

ซึ่งอาจจะถูกศ้าคุนไว้โดย ribs หรืออาจอยู่ข้างใต้ข้างหนึ่ง

sulcus

Plate	- ส่วนที่ปักลูมอยู่ภายนอกของไตน์แฟลกเคลตซึ่งเป็นสีอกรุ้ม
Sulcus	- ร่องตามยาว ร่องนี้อาจจะเป็นอันไปปัจล้วนของ epitheca - แต่โดยปกติมักจะเป็นลงไปตามความยาวของ hypotheca - ในไตน์แฟลกเคลตซึ่งเป็นสีอกรุ้ม ร่องนี้จะประกอบไปด้วย plate เสิ้ก ๆ
Suture	- รอยต่อระหว่าง plate ห้องไกลกัน
Theca	- ส่วนที่ปักลูมของเซลล์ของไตน์แฟลกเคลตซึ่งประกอบ - ไปด้วย เชื้อ (membrane) รวมทั้ง plate ต่าง ๆ

ศูนย์วิทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย